

Працягваем знаёміцца з “Тэхналогіямі культурна-дасугавай дзейнасці”. Аўтарамі дапаможніка для работнікаў культуры з’яўляюцца выкладчыкі кафедры менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці БДУКіМ Алена Макарава, Святлана Майсейчук і Ірына Смарговіч.

Яўген РАГІН

Рэальную і патэнцыйную аўдыторыю ўстаноў культурна-дасугавай сферы звычайна дзеляць на наступныя ўзроставыя групы: дзеці, падлеткі, моладзь,

Бібліятэка “Лабараторыі”

Пра свой соцыум

людзі сярэдняга веку, сталыя людзі; асобна вылучаюць сям’ю як аб’ект уплыву.

Апрача ўзросту, сямейнага становішча і сацыяльнага статусу існуюць іншыя крытэрыі, якія дазваляюць сегментаваць дасугавы сэрвіс, у найбольшай ступені ўлічваючы асаблівасці запытаў.

Дыферэнцаваны падыход рэалізуецца і з улікам гендарных прыкмет. Часцяком інтарэсы мужчын і жанчын у культурна-дасугавай сферы розныя. Для жанчын ствараюцца адпаведныя клубы, спартыўна-аздараўленчыя

групы гімнастыкі, усходняй медыцыны, гурткі ўсходняга танца, курсы кройкі і шыцця, вядзення хатняй гаспадаркі. Мужчыны наведваюць клубы аўтаматараў, паляўнічых і рыбаловаў, спартыўных заўятараў; яны ствараюць байкерскія клубы і іншыя.

Важным фактарам з’яўляецца таксама ўлік месца пражывання. Перавагі жыхароў горада і сяла заўважна адрозніваюцца і ў сілу традыцый, і праз наяўнасць інфраструктуры. Вясковы клуб ці бібліятэка часта з’яўляюцца адзіным цэнтрам культуры.

Дзіцячы ўзрост — да 11-12 гадоў. Ствараючы ўмовы для развіцця асобы і маючы гуманістычную скіраванасць, культурна-дасугавая дзейнасць дазваляе задаволіць патрэбу дзіцяці ў творчай рэалізацыі. Такі дасуг важны для зняцця эмацыянага напружання, гарманізацыі псіхалагічнага стану.

Культурна-дасугавая дзейнасць садзейнічае выхаду са стрэсаў і дробных непакойстваў, а таксама прывнаецца значным артэрапеўтычным сродкам у папярэджанні разумовай адсталасці і рэабілітацыі дзяцей з асаблівасцямі псіхафізічнага развіцця.

Працяг — у наступных нумарах “К”.

К